

ประกาศ

กานตกานท์

ม.ล.ปานทิพย์ ภาณุมาศ¹

กานตกานท์ในฉบับที่ 2 ของปีพุทธศักราช 2550 ขอเสนอผลงานร้อยกรองเป็นลำดับดังนี้ะครับ เนื่องในปีพุทธศักราช 2550 นี้ นอกจากจะเป็นปีมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลมหาราช จะทรงเจริญพระชนมายุครบแปดสิบพรรษาในเดือนธันวาคมแล้ว สำหรับเดือนพฤษภาคมซึ่ง

เป็นเดือนที่วารสารภูมิแผลออกวางเผยแพร่นั้นก็เป็นเดือนแห่งวันคล้ายวันพระราชสมภพครบแปดสิบสี่พรรษา หรือเจ็ดรอบนักษัตรของสมเด็จพระพี่นางเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เช่นกัน ลำดับแรกจึงขอร่วมถวายพระพรแด่พระองค์ท่านด้วยโคลงสี่สุภาพกระทู้ ดังนี้ครับ

สรวม	ชีพถวายแทบเบื้อง	บาทยุคล
จิต	แจ่มกระจ่างกมล	มิ่งแก้ว
ถวายพระ	สฤษดิ์ดล	ดั่งมาด พระทัยนา
พร	พร่างพรอมมาแล้ว	ล่องหล้าจากสวรรค์
กรม	หลวงพระผู้ผ่าน	ไพทไทย
หลวง	หลักแหล่งแห่งใจ	แจ่มจ้า
นราธิวาส	ไม่ห่างไกล	กมลแห่ง พระเอย
ราชนครินทร์	เบิกฟ้า	เฟื่องฟูงไทยเกษม
จงทรง	ถึงพร้อมพรั่ง	จตุรพิช
พระเจริญ	เอกอุกฤษฏ์	กึ่งก้อง
นิรันดร์	นับเนื่องนิตย์	เนาสุข
กัลป์	กบิยังแซ่ชรวง	ส่งข้าพระพรถวาย
		ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วารสารฉบับนี้ออกได้ไม่กี่วัน ก็จะถึงเวลาเปิดภาคการศึกษาใหม่อีกแล้วไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรืออุดมศึกษา ใน

บังคมคัลลัญชุลิตกวีศรีแก้ว
เกียรติปรากฏก่องกบพิภพบรรณ
โปรดอำนวยพรพิภพศิษย์รุ่นหลัง
อย่าโรยร้างสิ้นจากวิญญาน์

ขณะที่กำลังเขียนคอลัมน์นี้เหตุการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็ยังไม่สงบลง ยังคงมีการวางระเบิด เผาสถานที่ราชการ ลอบฆ่าประชาชน ผู้บริสุทธิ์และเจ้าหน้าที่ ผลงานชิ้นท้ายสุดที่จะนำเสนอในวันนี้ขอมอบเป็นกำลังใจให้ผู้ที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอดทนและอดกลั้น และพบกันในฉบับต่อไปครับ

ฐานะที่คอลัมน์นี้เป็นคอลัมน์แห่งการแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองเสียเป็นส่วนใหญ่ จึงขอกระทำพิธีไหว้ครู “กวี” ทั้งในอดีตและปัจจุบันด้วยคำประพันธ์นี้ครับ

ซึ่งเพริศแพร้วกานตงานทำงานสร้างสรรค์
นับอนันต์นิรันดรเนื่องเนื่องเนนา
ให้สมสั่งสร้างงานตระการค่า
สมสมญากวีมีสินถิ่นไทยเอย

แต่...ทหาร...ตำรวจ ที่ปฏิบัติการณ์ในภาคใต้
ถิ่นนี้มีชื่อ “ไทย” ฤจะให้เปลี่ยนเป็นอื่น
หมดสิทธิ์จะฝ่าฝืน หากหยัดยืนทหารหาญ

ศึกใดไม่เคยหวั่น พร้อมยึดมั่นประจัญบาน
เสียชีพสิ้นลมปราณ เพื่อยืนนานแผ่นดินไทย

ตำรวจที่ตรวจตรา ลำบากกว่าความคิดใคร
ประมาทพลังพลาดไป ทุกข์เกิดได้แก่ครอบครัว

แสงสีที่ในเมือง แแรงรุ่งเรืองไร้สลัว
ป่าปิดแสงมืดมัว สว่างทั่วหัวใจไทย

คิดถึงตำรวจทหาร ที่อรอนราบดับไฟใต้
เกียรติภูมิที่ภูมิใจ จะสดใสนิรันดร

